

Can Frontanyà

Sant Jaume de Frontanyà

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	La casa es troba als peus del serrat de Frontanyà, amb Creu Melosa al Nord, el Pla del Cingle a llevant, la solana de Terradelles a migdia i Faig i Branca al NO.
Emplaçament	Accés a partir del camí de Frontanyà.
Alçada:	1218
Coordenades:	
Latitud:	42.18812
Longitud:	2.01345
UTM Est (X):	418537
UTM Nord (Y):	4671134

Classificació

Número de fitxa	08216 - 30
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Modern Popular
Segle	s. XVI
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIL
Observacions protecció:	Catàleg de béns a protegir, POUM de Sant Jaume de Frontanyà, aprovat el 18/10/2007.
Data aprovació:	dj., 18/10/2007 - 12:00
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08215A00300010
Autoria de la fitxa	Lluïsa Vilalta Pérez
Data de registre de la fitxa:	dt., 16/11/2021 - 00:13

Descripció

Can Frontanyà és una masia situada al capdemunt dels cingles de Frontanyà, en un indret immillorable. L'edifici principal és de planta rectangular, d'uns 240 m², amb planta baixa i dos pisos. La coberta és a doble vessant i teula àrab, amb el carener perpendicular a la façana principal, la que s'obre al NO. L'aparell constructiu és de paredat comú fet de carreus desbastats junt amb lloses, mentre que a les cantoneres es troben carreus més ben acabats. La seva estructura del s. XVII-XVIII no deixa veure els vestigis més antics.

L'entrada a la masia és a la paret de NO, amb una àmplia era enllosada i tancada per un mur al costat de ponent i altres dependències annexes a la casa, d'època posterior i un gran pallier al costat NO. La porta principal actualment té brancals i llinda de fusta, tot i que hi ha evidències d'un arc de plec de llibre elaborat amb pedres planes del que seria l'obertura original. A la dreta de la porta hi ha una finestra de construcció molt posterior a la resta de l'edifici. Als pisos, s'obren dues finestres per nivell de mides diverses. Diversos annexos s'aixequen al costat NE, amb coberta a una sola vessant. A la paret de SE s'aprecia una eixida amb finestra amb llinda de formigó a la planta baixa, dues grans obertures en arc rebaixat al primer pis i una altra al segon pis, la que té una finestra a cada costat, les que originàriament també serien a arc rebaixat. A la paret de SO hi ha un annex de dos nivells (plata baixa i subterrània aprofitant el desnivell natural del terreny), amb coberta a una sola vessant i teula àrab.

A l'altre costat de l'era, s'aixeca una edificació ramadera de planta baixa i pis, amb una gran obertura en arc de mig punt. La coberta és a doble vessant, bigues de fusta i teula àrab, amb el carener perpendicular a la façana principal. L'aparell constructiu és a base de paredat comú fet de carreus desbastats i totxanes, amb carreus més ben esculpits a les cantoneres i als brancals de l'obertura.

Història

Frontanyà conformava un dels poblats habitats ja al s. XI, junt amb Cosp, les Lloberes, Les Planes, Corrubí, Santa Eugènia i Montner.

La primera documentació que es troba de Frontanyà és al fogatge de l'any 1553, on apareix "Loys Font del Mas Frontanyà". Un membre de la família Font, Magdalena, encara hi viu el 1598, segons els arxius de compliment pasqual.

Al "*Memorial del què an de pagar los pajesos de la parrochia de Snt. Jaume de Frontanyà per la obra que ses feta al campanar ho obra de la sglésia*", on apareixen totes les cases i particulars de Sant Jaume que feren aportacions per l'obra del campanar del 1595, Frontanyà apareix contribuïnt 5 sous. Aquest fet confirma que Can Frontanyà era una casa forta, de les més capdavanteres del municipi a l'època, com podien ser les Vinyes i Picanyes, Cortines, les Lloberes d'en Cosp (totes aportant 5 sous). Per aquest mateix motiu, els homes més significatius eren escollits pel prior de Sant Jaume de Frontanyà per actuar com a batlle, com és el cas de Josep de Frontanyà el 1716-1717.

Al s. XX, la masia va ser utilitzada com a casa de colònies, pel que explica moltes de les modificacions i annexos a l'edifici original.

Bibliografia

ACA (1553) Real Patrimonio, Maestre Racional, Volumes, Sèrie general, 2598.

APSJF, Compliment pasqual 1789-1900, núm. 4-d.

MARTINEZ SOLSONA, F. (1967) Sant Jaume de Frontenyà: mil anys d'història i geografia. Montblanc. Granollers.

Enllaços d'interès:

[Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Sant Jaume de Frontanyà](#)

